

Opgroeien!

De ontwikkeling van het kind

Sylvia Roosendaal

Voor alle ouders die hun kind in licht en liefde laten opgroeien
om te worden wie ze ten diepste al zijn!

Opgroeien!, de ontwikkeling van het kind
Dit is een compilatie van de serie boekjes over de Weg naar Vrijheid
DreamChild, Sylvia Rosendaal ©
Juli 2012

Dit is een uitgave van DreamChild www.DreamChild.nl

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd, gefotografeerd, op microfilm gezet,
vermenigvuldigd in welke vorm dan ook, inclusief gebruik op internet, cd, cd-v,
cd-rom

Jij

Jij mag zijn wie je bent

om te worden wie je bent

maar nog niet kunt zijn.

En je mag het worden op jouw manier

en in jouw tijd.

Inhoud

Opgroeien!	7
De ontwikkeling van het kind	7
Wat te doen met dit boekje.....	9
Veiligheid.....	10
Vraagstelling rondom veiligheid	11
Monsters en andere enge dingen	13
Verbinding.....	14
Vraagstelling rondom verbinding	16
Tijger en zijn beschermengel	18
Zelfstandigheid.....	21
Vraagstelling rondom zelfstandigheid.....	23
Tijgertjes grote dag	25
Ik en de ander	26
Vraagstelling rondom ik en de ander.....	27
Tijgertje en de rollebollers.....	29
Intimiteit en Kwetsbaarheid.....	30
Vraagstelling rondom intimiteit en kwetsbaarheid	31
Een nieuw thuis	33
Verantwoordelijkheid	34
Vraagstelling rondom verantwoordelijkheid naar jezelf	36
Een bol wol.....	38
Vrijheid	39
Vraagstelling rondom vrijheid.....	40
Tijger en het gevoel van tevredenheid	42
Nuttige informatie	43

Andere boeken van Sylvia Rosendaal43
Over de schrijfster44

Opgroeien!

Ieder kind heeft zijn eigen weg te gaan. Hij of zij wordt geboren en vanaf dat moment biedt het leven dat aan wat het kind helpt met groeien en ontwikkelen. Het kind zal in elke fase van zijn leven vanuit een natuurlijke flow vragen om dat wat hij nodig heeft. Dat is zo'n natuurlijk proces dat we daar als vader of moeder wel naar mogen kijken, ons over kunnen verbazen, maar ook vooral van af moeten blijven. Elke interruptie van onze kant zorgt voor een stagnatie in de persoonlijke groei van het kind. Het enige wat het kind in zijn proces nodig heeft is LIEFDE. Tomeloze onvoorwaardelijke liefde. Dat deze liefde naarmate het kind groeit en zich ontwikkelt van vorm verandert, wordt duidelijk wanneer we ons gaan verdiepen in de fases van de ontwikkeling van het kind. Zo heeft een pasgeboren baby vooral zorg en geruststelling nodig en een puber erkenning en bevestiging. Alle vier behoeftes vormen een onderdeel onder de grote noemer LIEFDE. Wanneer we als ouders onze kinderen kunnen zien als eigen individuen met eigen behoeften en verlangens dan reageren we op een natuurlijke manier op de behoefte die het kind aangeeft. Echter, wanneer er vermijdingsgedrag, beschermgedrag of geefgedrag vanuit de ouder komt, dan is de ouder niet meer in staat om het kind echt te zien. De ouder voelt dan namelijk de behoefte om te sturen in het proces van het kind. Die behoefte om te sturen resulteert altijd in een interruptie in het natuurlijk proces van het kind. Maar wat is dat natuurlijke proces nu?

De ontwikkeling van het kind

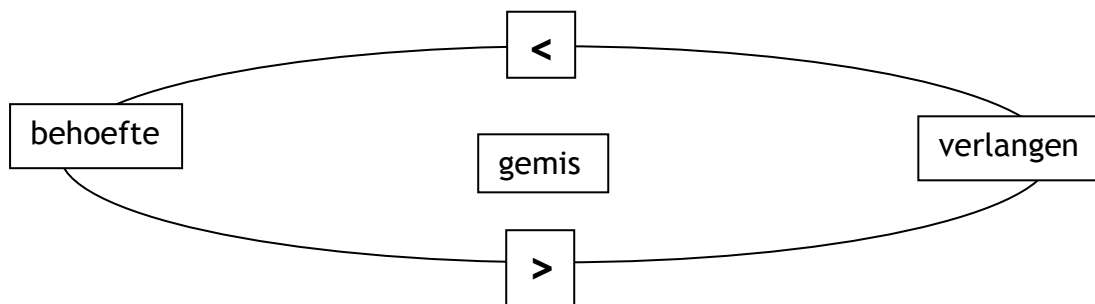
Het kind loopt vanaf zijn geboorte een opeenvolgende reeks ontwikkelingen door, die we De weg naar Vrijheid noemen. Van 0 tot 21 jaar dienen deze ontwikkelingen zich op een hele natuurlijke manier aan. Het kind zal tijdens deze ontwikkelingen vragen om specifieke aandacht, wat je als ouder aanvoelt en als vanzelf geeft. Maar soms vindt er dus stagnatie plaats. Dat kan zijn omdat je als ouder niet goed kunt aanvoelen wat je kind nodig heeft doordat je neutrale blik bijvoorbeeld verstoord is geraakt door persoonlijke ervaringen, maar het kan ook zijn dat er in die periode een ervaring bij een kind plaatsvindt die de groei van het kind verstoord.

Ontwikkeling van Veiligheid	van 0 tot 6 maanden
Ontwikkeling van Verbinding	van 6 maanden tot 2 jaar
Ontwikkeling van Zelfstandigheid	van 2 jaar tot 8 jaar
Ontwikkeling van Ik en de ander	van 8 jaar tot 12 jaar
Ontwikkeling van Intimiteit	van 12 jaar tot 17 jaar
Ontwikkeling van Verantwoordelijkheid	van 17 jaar tot 21 jaar
Ontwikkeling van Vrijheid	vanaf 21 jaar

De 21-jarige cyclus blijft zich herhalen. Na 21 jaar sla je dus weer de weg naar Vrijheid in en heb je de kans om de ontwikkelingen die ergens zijn blijven steken, weer op te pakken. De leeftijden lopen dan niet meer synchroon. Om te zien in welke ontwikkelingsfase je nu zelf zit, hoef je alleen maar te kijken naar de levensvragen die je nu bezig houden. Als het heel belangrijk voor je is wat de ander van je denkt, dan zou je weleens in de ontwikkeling 'Ik en de ander' kunnen zitten. Ben je bezig met het opbouwen van je leven door middel van een eigen zaak of een nieuwe baan, dan heb je hoogstwaarschijnlijk met 'Zelfstandigheid' te maken.

Waardoor kan de blik van de ouder op het kind nu verstoord raken?

Een ouder heeft al een heel leven achter zich. Hij of zij is zelf opgegroeid in een omgeving waarin niet (altijd) aan zijn of haar behoefte werd voldaan. Wanneer er niet voldaan wordt aan een natuurlijke behoefte ontstaat er een gemis. Dit gemis roept weer een verlangen op naar de behoefte. Dit is een vicieuze cirkel.

De enige manier om uit deze vicieuze cirkel te stappen is door te negeren dat de behoefte er is. (Natuurlijk is er wel een gezondere manier, maar die heeft het kind niet voor handen.) Het verlangen zal daardoor niet meer gevoed worden, waardoor het uiteindelijk uit het zicht verdwijnt en op een onbewust niveau gaat meespelen. Wij zitten als volwassenen vol van deze onbewuste verlangens. Ons gedrag wordt door deze verlangens aangestuurd zonder dat we dit door hebben. Het kind van deze tijd ziet en voelt wanneer jij je gedraagt vanuit je natuurlijke zelf of wanneer jij je gedraagt vanuit een onbewust verlangen. Deze onvervulde verlangens worden weerspiegeld in de manier waarop jij naar je kind kijkt, welke adviezen je hem of haar geeft, hoe je wilt dat hij of zij zich gedraagt, etc. Wanneer je kind op de leeftijd komt dat jij zelf een gemis hebt ervaren, dan zul je vanuit je eigen pijn gaan reageren. Dit vertroebelt je neutrale blik naar je kind. Hierdoor ontstaat het vermijdingsgedrag, beschermgedrag of geefgedrag. Een kind van deze tijd is uiterst gevoelig voor dit soort onbewuste signalen en zal op zijn eigen wijze vastlopen in zijn groei en ontwikkeling.

Wat te doen met dit boekje.

Dit boekje bevat per ontwikkeling een helend verhaal voor jou en je kind. Wil jij je kind helpen in zijn ontwikkeling, dan doe je dat in eerste instantie door jezelf te helen. De theorie achter het helend verhaal helpt je de ontwikkeling te begrijpen. De oefening zal je er van bewust maken in welke mate jijzelf deze ontwikkeling hebt doorlopen en wat je nu kunt doen om jezelf te helpen deze ontwikkeling alsnog te doorlopen.

Helend verhaal

Een helend verhaal is een verhaal met een boodschap voor het(innerlijk) kind.

Waarom een innerlijk kind? In iedere volwassene zit een kind. Een kind dat niet gehoord, gezien, begrepen is op momenten dat het kind het wel nodig had. Dat is niet zo vreemd gezien de druk die er op een ouder komt vanaf het moment dat het kind geboren is en de hoeveelheid aandacht dat een kind gedurende zijn jeugd aan een ouder vraagt. Het is niet mee dan logisch dat daar af en toe wel eens iets in mis gaat. Als het mis gaat blijft er in het kind een behoefte leven. Het kind geeft op het moment van gemis aan zichzelf weer dat hij of zij het niet waard is om deze behoefte vervuld te zien. Het bouwt een schild om zich heen om de behoefte niet meer te voelen. Maar ondanks dat de behoefte niet meer gevoeld wordt is hij wel aanwezig. Deze behoefte wordt meestal weer zichtbaar binnen een liefdesrelaties of door de projectie op het kind dat via jou geboren wordt. Iedereen heeft wel een aantal behoeftes die niet vervuld zijn in hun kinderjaren en ongemerkt geven we die ook weer door aan onze eigen kinderen.

De helende verhalen in dit boek geven de ontwikkelingen van veiligheid, verbinding, zelfstandigheid, ik en de ander, intimiteit, verantwoordelijkheid en vrijheid een duwtje in de rug. Zo krijgt elke ontwikkeling de kans om compleet te worden. Je kunt de verhalen ook aan je kind voorlezen zodat je kind een handvat heeft waarmee hij of zij zich kan ontwikkelen.

Veiligheid

Veiligheid is de eerste ontwikkeling die het kind door maakt. Vanaf het moment van geboorte zal een baby zich veilig moeten gaan voelen, om het leven aan te gaan. In de praktijk betekent dit dat de baby zich veilig moet gaan voelen in zijn lijfje. Een lijfje wat vanaf het moment van de geboorte alles zelf moet gaan doen. Het is even wennen en soms doet het pijn. Denk hierbij maar aan de ontlasting die soms moeilijk op gang komt, de gevoelens van honger die een baby kan ervaren of medische onderzoeken die het lijfje moet ondergaan. Dit alles maakt het lastig om veiligheid te ervaren. Toch is dit wel wat de baby doet. Dwars door alle ongemakken heen gaat de baby veiligheid ontwikkelen in zijn eigen lijfje. Tijdens het ontwikkelen van veiligheid heeft de baby goede zorg en geruststelling nodig. Een verzorger die tijd, ruimte en de rust heeft om de behoeftes van de baby te zien en te vervullen. Wanneer deze ideale verzorger niet aanwezig is ontstaat er vanuit een onveilige situatie veiligheid. Dit betekent voor het kind bij het ouder worden, dat het zich alleen veilig voelt in een onveilige situatie. Bijvoorbeeld: Kim is groot geworden in een gezin waar vader en moeder beide aan alcohol verslaafd waren. Als kind heeft Kim daardoor ervaren dat er weinig aandacht voor haar was. Er werd niet naar haar behoefte geluisterd. Wanneer haar ouders weer eens dronken waren, werd ze geslagen en naar haar kamer gestuurd. Kim heeft hierdoor het idee gecreëerd dat er niemand voor haar was. Ze ontwikkelde een mechanisme waarin ze altijd op haar hoede is. Ze heeft verschillende vriendjes gehad. Wanneer de relatie met haar vriendje echter te intiem werd, ze te veel liefde en welkom ervaarde, voelde ze de onrust omhoog komen. Ze voelt zich dan niet veilig. Door op te groeien met een schijnveiligheid is een situatie waarin ze op haar hoede moet zijn, veel veiliger voor haar dan andersom.

Wanneer jij je veilig voelt in je eigen lijf kun je veiligheid in je omgeving gaan ontwikkelen. Bij Kim zie je dat ze beide ontwikkelingen moeizaam heeft doorlopen. Door de alcohol verslaving waren beide ouders niet in staat om de fysieke behoefte van de baby Kim te vervullen. Tevens voelde haar omgeving, door het onvoorspelbare gedrag van haar ouders niet veilig. Deze combinatie hoeft niet samen te gaan.

Ingrid was het eerste kindje van een jonge moeder. Ze is geboren met een open hartje. Hierdoor moest ze na de bevalling onmiddellijk naar het ziekenhuis en zijn er veel onderzoeken gedaan. Ze is meerdere malen geopereerd en nu hoeft ze pas weer geopereerd te worden wanneer ze acht jaar oud is. Ingrid is veiligheid gaan creëren in een tijd waarin het lijfje veel pijn had. Haar lijf voelen (in pijn) geeft dus veiligheid. Ingrid is verder een heel normaal kind. Ze is lekker druk en lijkt nergens bang voor te zijn. Haar specialiteiten is bomen klimmen (en vallen).

Vraagstelling rondom veiligheid

Wat betekent veiligheid voor jou?

Voel jij je altijd veilig?

Waar (een plek) voel jij je wel veilig?

Waar (een plek) voel jij je niet veilig?

Welke componenten zorgen er voor dat jij je daar veilig voelt?

Welke componenten zorgen ervoor dat jij je daar niet veilig voelt?

Bij wie voel jij je veilig?

Welke eigenschappen bezit de persoon dat jij je veilig voelt?

Bij wie voel jij je niet veilig? Misschien zelfs onveilig?

Welke eigenschappen bezit de persoon dat jij je niet veilig voelt?

Wat doet het met je wanneer jij je veilig voelt?

Wat is je gedrag wanneer jij je veilig voelt?

Wat is je gedrag wanneer jij je niet veilig voelt?

Hoe ga jij daar mee om?

Monsters en andere enge dingen

Tiggertje ligt lekker tegen zijn broertjes en zusjes aan te slapen. Wel knus hoor, zo met zijn allen op een hoopje. Het pootje van zijn broer Simba ligt op Tiggertjes buik en Tiggertjes kopje ligt weer op de poot van Brum. Het is net een grote knot wol die helemaal in elkaar verstrikt zit. Als je heel stil bent hoor je de poesjes ademen. Alle poesjes zijn diep in dromenland, behalve Tiggertje. Hij ligt met zijn oogjes open en hoort elk geluidje die de ander poesjes in hun slaap maken. Soms hoort hij ook andere geluiden. De trap die kraakt. De deur die piept. De wind die om het huis heen waait. Een takje dat tegen het raam aan slaat. Bij elk geluidje dat Tiggertje hoort voelt hij zijn buikje. Het is net of zijn buikje steeds kleiner wordt. Ook zijn keeltje lijkt wel dicht te gaan. Tiggertje kan steeds moeilijker adem halen en is nu echt heel misselijk van dat rare gevoel in zijn buik. Als Tiggertje goed luistert worden de geluiden steeds harder. Het lijkt wel of er iemand op de trap loopt, denkt Tiggertje. Oh nee, ik hoor een monster in de kast. Verstijfd van angst ligt Tiggertje te luisteren. Help, denkt Tiggertje. Hij wil zijn broertjes en zusjes waarschuwen, maar Tiggertje is zo bang dat hij zich niet meer kan bewegen. Met grote ogen kijkt hij in het donker om zich heen. Dan herinnert hij zich zijn beschermengel. Hij herinnert zich de woorden van de beschermengel. Lieve Tiggertje, ik ben er om jou te helpen. Altijd, Je hoeft het me alleen maar te vragen.

Help, denkt Tiggertje help, help me dan. En dan wordt het een stukje lichter in de kamer. Tiggertje voelt hoe hij van binnen lekker warm wordt. Dat vervelende gevoel in zijn buikje verdwijnt en Tiggertje kan weer rustig ademen. Voorzichtig tilt hij zijn kopje op en kijkt wat om zich heen. De kamer ziet er een stuk gezelliger uit. Zijn buikje voelt nu lekker warm aan en voorzichtig rekt hij zich wat uit. Voorzichtig om zijn broertjes en zusjes niet wakker te maken. Dan legt hij zijn kopje weer op het buikje van zijn broertje. Tiggertje slaakt een diepe zucht en zachtjes vallen zijn oogjes dicht. Grrrrrrrr. Hoor je wel hoe lekker Tiggertje slaapt?

Verbinding

Verbinding is de tweede ontwikkeling die een kind doormaakt. Deze ontwikkelingsperiode duurt wat langer dan de 1^e zodat het kind ook wat langer de tijd heeft om het zich eigen te maken. In eerste instantie richt de verbinding zich weer op het kind zelf, de verbinding met het lichaam. Wanneer je als ziel in een lichaam incarneert, zul je het moeten leren besturen. Dit zie je een baby heel mooi doen. Het leerproces van de handjes en de voetjes ontdekken, sturen en onder controle krijgen tot aan het lopen toe, is allemaal een proces waarbij de ziel het besturingssysteem en het evenwichtssysteem van het lichaam onder controle probeert te krijgen. Vanuit de verbinding met zichzelf komt ook de verbinding met de buitenwereld op gang. Deze periode is duidelijk te zien doordat de baby de buitenwereld gaat “lokken” met kleine geluidjes, glimlachjes e.d.

In deze periode heeft de baby bewondering en vertrouwen nodig. Een verzorger die veel vertrouwen heeft in het kind en het kind op een liefdevolle wijze leert vallen en opstaan. Wanneer deze ideale verzorger niet aanwezig is, dan ontstaat er geen verbinding maar wantrouwen. Wantrouwen naar de omgeving en wantrouwen naar zijn eigen kunnen, zowel fysiek als mentaal. Bijvoorbeeld: Peter is veel te vroeg geboren. Na zijn geboorte is hij direct in een couveuse gelegd waarna een paar moeilijke jaren volgen. Peter was geen sterk kindje. Zijn longen waren nog niet klaar toen hij geboren werd en dat maakte dat Peter een aantal keer kritiek heeft geleden. Tijdens het opgroeien kon elke verkoudheid voor Peter gelijk ernstige gevolgen hebben. De ouders van Peter waren daarom oplettend en snel bezorgd. Zij hadden nog niet het vertrouwen gekregen dat het helemaal goed zou komen met Peter. Wanneer hij zich maar even verslikte of wanneer hij maar even kuchte gingen de alarmbellen rinkelen bij zijn ouders. Dit maakte dat Peter weinig vertrouwen heeft ervaren in de kundigheid van zijn eigen lijfje. Heden ten dagen heeft hij zich dan ook niet kunnen verbinden met zijn lijf en voelt hij nog altijd of hij een toeschouwer is van zijn eigen leven.

Baby's leven op een ritme. Gezette tijden en vaste gewoonten zijn voor een kind onontbeerlijk. Dit maakt dat een kind kan vertrouwen op wat er gebeurt. Veel onverwachte momenten maken dat een kind niet weet waar hij aan toe is. Wanneer het kind dan ook nog eens weinig veiligheid ervaart in zichzelf, wordt het moeilijk om verbinding te maken met de omgeving.

Sanne is geboren bij een eenzame moeder. Eigenlijk vulde Sanne een gat op voor haar moeder. Zij moest het gat opvullen wat bij haar moeder was ontstaan toen er in haar jeugd geen tijd voor haar was. Sanne was heel welkom op deze wereld. Haar moeder vond het moeilijk om haar alleen te laten dus sliep ze in een bedje in de woonkamer. Wanneer ze echter net lekker sliep voelde haar moeder zich alleen en maakte Sanne weer wakker. Sanne was daardoor wel moe, dus ze hilde dan veel. Terwijl ze hilde liep haar moeder liefdevol met haar door de kamer tot ze weer in slaap gevallen was. Wanneer haar moeder zich dan weer eenzaam voelde,

maakte ze Sanne weer wakker. Dit ging maar zo door. Op een gegeven moment kon Sanne ook niet mee slapen en werd ze een huilbaby. Hier had haar moeder echter wel problemen mee. Moeder kreeg slaap te kort en wenste Sanne soms ver weg, zodat ze even tot rust kon komen. Het gevolg was dat Sanne zich terug ging trekken in zichzelf. Ze maakte geen contact meer met de omgeving. De omgeving werd een gevaarlijke plek waarin niet aan haar behoeftes werd voldaan. Sanne vindt het nog steeds moeilijk om verbinding te maken met haar omgeving. Ze trekt zich het liefst terug in haar zelf. Daar is het veilig en vertrouwd. Daar weet ze waar ze van op aan kan.

Vraagstelling rondom verbinding

Wat betekent verbinding voor jou?

Voel jij je altijd verbonden?

In welke omgeving kun jij je wel verbinden?

In welke omgeving kun jij je niet verbinden?

Welke componenten zorgen er voor dat jij je daar kunt verbinden?

Welke componenten zorgen ervoor dat jij je daar niet kunt verbinden?

Met wie kun jij je verbinden?

Welke eigenschappen bezit de persoon dat jij je kunt verbinden?

Met wie kun jij je niet verbinden?

Welke eigenschappen bezit de persoon dat jij je niet kunt verbinden?

Wat doet het met je wanneer jij je verbonden voelt?

Wat is je gedrag wanneer jij je verbonden voelt?

Wat is je gedrag wanneer jij je niet verbonden voelt?

Hoe ga je daar mee om?

Tijger en zijn beschermengel

Ga maar lekker liggen en doe je oogjes maar dicht. Misschien dat je dan aan de binnenkant van je ogen wel een grote moederpoes kunt zien. Zie je haar al? En zie je dan ook haar mooie rode vacht die zo lekker warm aanvoelt en zo zacht? Leg je hoofdje maar eens op haar buik, dan voel je hoe zacht en warm dat vachtje voelt. Ssst Als je goed luistert kun je haar zachtjes horen brommen. Spinnen noemen ze dat. Een poes spint als ze tevreden is en tevreden is ze. Ze ligt heerlijk lui en loom te soezen op haar warme dekentje. Sam is een moederpoes, ze is net moeder geworden van vijf kleine rode poesjes: Simba, Mia, Brum, Vlekje en Tijger. Terwijl ze zich nog eens lekker uitrekt, kijkt ze met een lui oog naar haar kleintjes. Ze doet net alsof ze niet veel aandacht heeft voor haar kindjes, maar ze houdt alles in de gaten hoor. Elke buiteling die haar kindjes maken ziet Sam en als de kleintjes te wild of gevaarlijk doen dan springt ze tussen haar kinderen in. De kleine poesjes zijn erg speels. Ze klimmen in de gordijnen, doen koppeltje over met elkaar en plagen Woef de hond door over hem heen te klimmen. Het lijkt wel of ze helemaal niet bang zijn, op een klein poesje na, Tijger. Een grote naam voor zo'n klein poesje en dat vindt Tijger zelf ook! Tijger voelt zich helemaal geen Tijger. Tijger voelt zich een heel klein poesje en eigenlijk is hij wel een beetje bang. Bang voor Woef, bang voor in gordijnen klimmen, bang voor de geluiden om hem heen en dan vooral 's avonds als iedereen slaapt en het zo rustig is in het grote huis waar hij woont. Eigenlijk is Tijger niet zo dapper als je zou denken. Soms merken de andere poesjes dat en dan plagen ze Tijger wat. "Wat is dat nou grote dappere Tijger. Durf je niet in de gordijnen te klimmen?" Of ze laten Tijger schrikken door achter hem te sluipen en heel hard WOEF te roepen. Tijger schaamt zich een beetje voor zijn angst. Hij vindt het helemaal niet leuk als de andere poesjes hem plagen. Tijger maakt zich ook een beetje zorgen. Als hij naar zijn broertjes en zusjes kijkt die zoveel plezier hebben in al die enge dingen dan voelt hij zich vaak eenzaam. Hij wordt er ook wel een beetje verdrietig van. Wat is er mis met mij? Waarom ben ik niet zo dapper als mijn broertjes en zusjes?

Sam heeft een lieve mama. Ze begrijpt Tijger helemaal. Als Tijger geplaagd wordt door zijn broertjes en zusjes laat ze Tijger lekker dicht tegen haar warme vacht wegkruipen. Heerlijk voelt dat, zo lekker dicht bij mamma. Mamma is dan extra lief voor hem en geeft hem allemaal likjes op zijn kop. Op die momenten vindt Tijger het niet zo erg om bang te zijn. Misschien vindt hij het op die momenten zelfs wel een beetje prettig. Hij krijgt zoveel lieve aandacht van zijn mama.

Dat zijn mama zich zorgen maakt om Tijger, dat ziet hij niet. Sam is bang dat Tijger straks niet zo'n grote sterke kater wordt als zijn broertjes en zusjes en hoe moet het dan als de poesjes straks de straat op mogen. Op straat zijn zoveel auto's, fietsers, honden en andere poezen. Sam is bang dat Tijger de straat niet op durft. Sam is ook bang dat als Tijger wel de straat op gaat, dat hij uit angst

niet goed uitkijkt en misschien wel overreden wordt door een auto. Tijger merkt helemaal niets van de zorgen van zijn moeder. Tijger vindt het gewoon lekker om tegen zijn mama aan te liggen, te luisteren naar haar gespin en zich te laten verwennen met likjes. Tijger denkt nog helemaal niet aan die grote straat.

Op een dag wordt Tijger wakker. Hij ligt samen met zijn broertjes en zusjes in het holletje van zijn mama te slapen. Tijger doet zijn oogjes open en rekt zich eens lekker uit. Dit wordt een speciale dag, denkt Tijger. Naast hem voelt hij zijn zusje Mia bewegen. Wakker geworden van Tijger begint zij zich ook uit te rekken. Brum wordt weer wakker omdat Mia zich uitrekt en zo zijn binnen enkele minuten alle poesjes wakker. Tijger kijkt hoe Mia, Brum, Vlekje en Simba zich al weer buiteland over de vloer bewegen. Vol verlangen kijkt hij hoeveel plezier zijn broertjes en zusjes hebben. Wat zou hij graag mee spelen. Zal hij? Zal hij het warme holletje bij zijn moeder verlaten om met de anderen te spelen. Tijger kijkt nog eens naar zijn mama. Die geeft hem een bemoedigend knikje. Lieve Tijger zegt zijn mama, je mag best een beetje bang zijn hoor. Dat is helemaal niet erg. Bang zijn hoort bij het leven. Ik ben ook wel eens bang. Jij mama, ben jij ook wel eens bang? Maar wanneer dan? Nou, zegt zijn mama, ik ben al heel lang een beetje bang dat jij jezelf pijn doet. Oh, denkt Tijger, dat wist ik niet. Zal ik je een geheimje verklappen, Tijger? Als ik bang ben dan vraag ik altijd hulp van mijn beschermengel? Hij is er speciaal om mij te helpen. Ik hoef het hem maar te vragen. Jij hebt ook een beschermengel die je graag wilt helpen. Oh, denkt Tijger, is mijn beschermengel dan net zo groot en sterk als jij Mama en is ze er altijd? Ja Tijger, doe je ogen maar even dicht en vraag maar of ze zich aan jou wil laten zien, misschien kun je gelijk vragen of ze je wil helpen om te spelen. Kan dat??? vraagt Tijger verbaast. Natuurlijk, zegt mama vriendelijk. Tijger doet zijn ogen dicht. Hij kijkt en kijkt maar er gebeurt niets. Alles blijft zwart voor zijn oogjes. Teleurgesteld doet hij zijn ogen weer open. Ik kan haar niet zien, mama. Ze wil me vast niet helpen. Natuurlijk niet, schat, zegt mama, jouw beschermengel houdt heel erg veel van je en ze is echt altijd bij jou in de buurt. Je hoeft alleen maar in haar te geloven. Geloof je dat ze er is. Ja! Roept Tijger uit. Goed dan, sluit nu nogmaals je oogjes en kijk goed. Voor de ogen van Tijger verschijnt eerst een prachtig wit licht en toen hij goed keek zag hij in het licht een lieve poes. Vriendelijk kijkt de poes Tijger aan. Ben jij mijn beschermengel? vraagt Tijger. Ja, lieve Tijger, ik ben al bij je sinds je geboren bent. Weet je nog dat je van de rug van je zusje viel, ik ving je toen op. En weet je nog dat je bijna tegen de stoel opliep, ik heb je toen beschermt. Ik ben er altijd voor jou en als je wilt kan ik je helpen. Maar je moet het me wel eerst vragen. Tijger voelt dat hij helemaal warm wordt van binnen, het lijkt wel of zijn voetjes minder wiebelig op de vloer staan. Hij is niet alleen, hij heeft een lieve beschermengel die er altijd voor hem is. Tijger haalt een diep adem en zegt: "nu ik weet dat jij er bent lieve beschermengel, voel ik me niet zo bang meer. Nu durf ik wel met mijn broertjes en zusjes te spelen. Dank je wel dat je er bent." Als Tijger zijn oogjes opendoet

ziet hij zijn broertjes en zusjes in de gordijnen klimmen. Hij haalt diep adem, werpt nog een blik op zijn moeder en daar gaat Tijger. Onderweg hoort hij in zijn oor de woorden van zijn beschermengel. Lieve Tijger, ik ben er om jou te helpen, altijd, Je hoeft het me alleen maar te vragen.

Zelfstandigheid

Zelfstandigheid is de 3^e ontwikkeling die het kind mee maakt. Het is de stap waarin ze ontdekken dat ze een eigen persoonlijkheid hebben. Een kind ontdekt zichzelf door middel van spiegeling met de ouders. Ze doen hun ouders in alles na. De reactie van de ouders op hen is daarin heel erg belangrijk. Deze reflectie maakt dat ze zich gezien voelen en dat hun zelfbewustzijn vergroot. In deze fase is het heel belangrijk om als ouder grenzen aan te geven en de grenzen van het kind te respecteren. Te strakke grenzen of geen grenzen maakt dat het zelfbewustzijn van het kind zich niet goed ontwikkelt. In deze fase heeft het kind goedkeuring en aanmoediging nodig. Het kind wil zichzelf ontdekken in alle facetten. Juist in deze tijd is het heel normaal dat de ouders een uurtje een hondje in huis hebben of een kaboutertje of een prinses. Een kind heeft de gave om zich geheel te verplaatsen in een andere persoonlijkheid, het kind wordt de ander. Via de ander gaat het dan de grenzen verkennen van zijn leefruimte. Een hondje mag nu eenmaal andere dingen dan een kindje. Op deze wijze leert het zichzelf beter kennen. Voor ouders is het dus heel belangrijk om het kind te accepteren in de personage die het op dat moment is. Wanneer een ouder daar moeite mee heeft, zal het kind zijn eigen mogelijkheden en potentieel minder gaan ervaren en zal minder zelfstandig in het leven gaan staan. Dit is de tijd dat het kind, na een periode van totale afhankelijkheid en vertrouwen in de zorgzame omgeving, zijn onafhankelijkheid gaat ontdekken. Wanneer een kind deze kans niet krijgt zal het later moeite hebben om een eigen leven te leiden.

Tischa is geboren bij ouders waar veel schaamte leefde. Vooral niet opvallen was het motto van haar ouders. Als peuter werden er strakke grenzen gezet vanwege haar "buien". Tischa werd gestimuleerd om rustig in een hoekje te spelen in plaats van de wereld te verkennen. Ze werd niet aangemoedigd haar leefomgeving te vergroten en de keren dat ze dat wel deed, door de trap op te klimmen, werd dat flink afgestraft (in plaats van goedgekeurd). Haar zelfbewustzijn heeft zich daardoor niet goed ontwikkeld en daardoor is ze nu heel afhankelijk en weinig onafhankelijk. Nu Tischa ouder wordt heeft ze hier last van. Ze klampt zich vast aan haar partner en verliest volledig haar identiteit. Zij wordt haar partner, ze gaat volledig in hem op. Ze vindt alles leuk wat hij leuk vindt en is niet van zijn zijde weg te slaan.

Ditzelfde beeld zou je ook zien bij iemand die van wie zijn of haar ouders alles mocht. Bij te weinig grenzen leer je ook je zelfbewustzijn niet kennen.

Andersom kan ook. Je kunt ook te zelfstandig worden. Hierdoor ben je onafhankelijk en is het juist moeilijk om je afhankelijk te maken, zoals binnen een relatie gevraagd wordt. Een relatie is gezond wanneer afhankelijkheid en onafhankelijkheid in evenwicht zijn. De afhankelijkheid zorgt er voor dat je kunt binden met iemand. Wanneer je te onafhankelijk bent, boezemt een intieme relatie je grote angst in.

Wanneer je als kind grote verantwoordelijkheden te dragen had, dan heb je niet de mogelijkheid gekregen om je afhankelijk op te stellen.

Erik is zonder moeder opgegroeid, bij zijn geboorte is zij overleden. Hierdoor is de binding met zijn moeder niet op gang gekomen, maar heeft hij zich moeten binden aan zijn vader. Zijn vader heeft echter niet het hele zorgzame van een moeder en dat maakt dat Eric al vroeg op zijn eigen beentjes stond. Zijn zelfstandigheid is er met de paplepel in gegoten. Heden ten dage heeft Eric moeite met zich te binden. Hij is te veel op zichzelf. Het verlangen naar een relatie is er echter wel

Vraagstelling rondom zelfstandigheid

Wat betekent zelfstandigheid voor jou?

Voel jij je altijd zelfstandig?

In welke omgeving kun jij je wel zelfstandig gedragen?

In welke omgeving kun jij je niet zelfstandig gedragen?

Welke componenten zorgen er voor dat jij je zelfstandig voelt?

Welke componenten zorgen ervoor dat jij je niet zelfstandig voelt?

Bij wie voel jij je zelfstandig?

Welke eigenschappen bezit de persoon dat jij je zelfstandig kunt opstellen?

Bij wie voel jij je een “klein” kind?

Welke eigenschappen bezit de persoon dat jij je niet zelfstandig op kunt stellen?

Wat doet het met je wanneer je op jezelf staat of op jezelf aangewezen bent?

Wat is je gedrag wanneer je op jezelf staat?

Wat is je gedrag wanneer je niet op jezelf staat?

Hoe ga je daar mee om?

Tiggertjes grote dag

Tiggertje ligt lekker in het zonnetje wat te dutten. De warme zon schijnt heerlijk op zijn vachtje en zo af en toe vallen zijn oogjes bijna dicht. Hmmm, Tiggertje rekt zich eerst eens lekker uit en rolt zich dan weer op. Het is best warm zo in het zonnetje en langzaam vallen zijn oogjes dicht. Tiggertje is in dromenland.

Tiggertje, Tiggertje wakker worden. Vandaag is de grote dag. Slaperig doet Tijger zijn oogjes open. He, de grote dag??? En dan weet Tijger het weer. Vandaag gaat Tijger voor het eerst naar buiten. Weg van zijn mama en zijn broertjes en zusjes. Brrrrrrr, denkt Tijger ik heb helemaal geen zin. Ik wil vandaag juist lekker in de gordijnen klimmen en verstoppertje spelen met mijn broertjes en zusjes. Nee hoor, vandaag heb ik geen zin om naar buiten te gaan. Sam, de mama van Tijger, stoot Tijger zachtjes aan met haar neusje. Kom lieve Tijger, het is vandaag jouw beurt om op ontdekkingsreis te gaan. Je broertjes en je zusjes zijn allemaal al naar buiten geweest. Ze hebben echte avonturen beleefd buiten in de grote mensen wereld. Vandaag mag jij op avontuur. Dan kun je ons straks vertellen wat je allemaal beleefd hebt. Arme Tijger, daar moet hij dan toch naar buiten toe. Mama kan hem wel tot het hekje van de tuin brengen, maar dan moet ze toch echt weer terug naar de andere poesjes. Angstig loopt Tiggertje met zijn mama naar het hek. De bomen en het gras buiten het hek lijken donker van kleur. Tijger durft nauwelijks te kijken. Vragend kijkt hij mama nog een keer aan. Moet het echt? Ga maar zegt mama, ~~dan~~ je zult het echt leuk vinden. Ik kom je straks weer halen en dan mag je me al je avonturen vertellen. Geloof me maar, het is heerlijk daarbuiten. Nou, dat gelooft Tijger helemaal niet. Hij krijgt het er zelfs een beetje benauwd van. Dan denkt Tijger aan wat zijn beschermengel tegen hem gezegd heeft. Lieve Tijger ik ben er om jou te helpen. Altijd, Je hoeft het me alleen maar te vragen en dat doet hij. Tiggertje doet zijn oogjes dicht en miauwt zachtjes: Beschermengel.... Ik voel me zo alleen. Wil jij met me meelopen? Tijger heeft het nog niet gevraagd of hij wordt helemaal warm van binnen. Als hij zijn oogjes weer opendoet lijkt het wel of alles in het licht staat. Hij ziet de blaadjes van de bomen oplichten in het zonnetje, hij ziet de roze en gele bloemen boven het groene gras uit steken. Overal om zich heen ziet hij kleuren en als hij diep ademhaalt, ruikt hij de geur van het gras. Hmmm, misschien is het toch niet zo eng hier buiten. Met zijn kopje omhoog loopt hij hek door. Hij ruikt hier en daar even aan een bloemetje. Hmmm, wat heerlijk denkt Tijger en wat een prachtige kleuren en wat een boel geluiden. Hij voelt een rare blije kriebel in zijn buikje. Het is net of zijn buikje hem wil vertellen dat hij meer wil ruiken en meer wil zien. Dapper stapt Tijger door het gras. Hij gaat zo op in deze wereld van geuren en kleuren dat hij helemaal vergeet om te kijken naar zijn mama. Maar als hij even gekeken had, dan had hij gezien hoe trots zijn mama naar hem terugkeek. Tot straks lieve Tijger, roept zijn mama, veel plezier in de grote mensen wereld. Maar Tijger hoort het niet meer. Vol vertrouwen stapt Tijger in het rond.

Ik en de ander

De fase Ik en de Ander is de fase waarin het kind naar buiten treedt. Los van het gezin gaat het kijken wie hij of zij is in de buitenwereld. Het heeft zijn eigen Ik ervaren en het kind heeft behoefte om te kijken hoe de reactie is van anderen. Het kind zoekt de gelijkheid op, het opgaan in een groep waarin het zich thuis voelt. Tegelijkertijd duiken hier ook de verschillen op. Als je gelijkheid kunt zien kun je ook verschillen zien. In deze fase leert een kind dat er verschil is tussen zichzelf en de ander, maar ook dat er verschil is tussen de ene opvoeding en de ander. Hierdoor kun je je eigen thuis minder als een thuis gaan ervaren. In deze fase heb je begrip en respect nodig. De verschillen mogen er zijn, zolang er maar respect is voor elkaars belevingswereld. In een milieu waar weinig respect is voor een andere beleving, komt een kind in de problemen.

Bianca is geboren in een gezin waar altijd ruzie was. Ze vond dat heel normaal. Toen haar leefwereld groter werd en ze ook bij vriendinnetjes bleef spelen en soms bleef slapen, merkte ze dat de spanning in haar eigen huis niet prettig voelde. Het verschil tussen het warme bad van de vriendin en haar eigen thuis was te groot. Dit maakte haar eenzaam. Als ze er over probeerde te praten, dan was haar moeder altijd negatief over die familie. Het leek soms of haar moeder haar raar aankeek, omdat ze het wel een prettig gezin vond. Zo ondervond ze weinig respect en weinig begrip van haar moeder. Bij Bianca is ik en de ander niet goed ontwikkeld. Als tegenreactie op haar thuis, is ze meer met anderen begaan dan met zichzelf. Bianca laat de ander voor haarzelf gaan.

Het kan ook anders.

Rob is opgegroeid in een arm gezin. Zijn vader was een vriendelijke hard werkende man en zijn moeder deed alles om het gezin draaiende te houden, van het weinige geld wat er was. Rob zijn moeder was daardoor een harde vrouw met weinig gevoel en geduld voor jonge kinderen. In een gezin met 3 jongens en 2 meiden moest er gevochten worden om elke kledingstuk en elke homp brood. Dit in tegenstelling tot vele andere kinderen in zijn klas, die wel rijke ouders hadden. Het verschil was groot! Rob zijn vader overleed toen Rob twaalf jaar was. Midden in het verdriet om het verlies, zette zijn moeder hem en zijn broers het huis uit. Ze kon drie van die bengels niet meer aan. Het tekort aan begrip en respect in Rob zijn omgeving heeft er voor gezorgd dat Rob voor al op zichzelf georiënteerd is. Hij is belangrijker dan de ander. Rob laat zichzelf voor de ander gaan.

Vraagstelling rondom ik en de ander

Wat betekent ik en de ander voor jou?

Is het bij jou Ik of is het bij jou de Ander?

In welke omgeving kun je er wel voor jezelf of voor de ander zijn?

In welke omgeving kun je er niet voor jezelf of voor de ander zijn?

Welke componenten zorgen er voor dat jij er voor jezelf of de ander kunt zijn?

Welke componenten zorgen ervoor dat jij er niet voor jezelf of voor de ander kunt zijn?

Bij wie kun je makkelijker voor jezelf of voor de ander staan?

Welke eigenschappen bezit de persoon dat jij dat makkelijker kunt?

Bij wie kun je juist moeilijk voor jezelf of de ander staan?

Welke eigenschappen bezit de persoon dat je dat moeilijk kunt?

Wat doet het met je wanneer je voor jezelf of voor de ander kunt staan?

Wat is je gedrag wanneer je voor jezelf of voor de anders gaat staan?

Wat is je gedrag wanneer je dit niet kunt?

Hoe ga je daar mee om?

Tiggertje en de rollebollers

Tiggertje, Tiggertje waar ben je? Tiggertje hoort zijn moeder roepen. He bah, hij heeft helemaal nog geen zin om binnen te komen. Het is net zo heerlijk buiten. Tiggertje staat aan de rand van het grote bos, vlak bij zijn huis. De wind waait heerlijk door zijn vachtje en er dwarrelen allemaal leuke blaadjes door de lucht. Tiggertje speelt dat hij ze moet vangen. Hij moet de wereld redden van deze gevaarlijke blaadjes. In Tiggertjes fantasie zijn de blaadjes helemaal geen echte blaadjes. Het zijn gevaarlijke boeven die Tiggertje bang willen maken. Maar Tiggertje laat zich niet meer bang maken, want sinds kort is Tiggertje geen Tiggertje meer, maar een echte Tijger, en als een echte Tijger vangt hij de blaadjes en vermorzeld al die gevaarlijke boeven in zijn klauwen. Af en toe gromt hij er zelfs heel gevaar bij. Grrrrrrrr, ik zal jullie leren lelijke boeven, je te vermommen als een blaadje. Kom maar op als je durft, roept Tijger. En een voor een vangt hij de blaadjes die uit de bomen dwarrelen. Ongemerkt is hij een heel stuk van huis afgedwaald, als alle blaadjes even stil leggen, steekt Tijger trots zijn neus omhoog en doet even heel gewichtig een paar stappen naar voren. Het lijkt wel of hij applaus krijgt, zo trots loopt hij rond. Dan opeens hoort hij lachen en niet één lach. Nee, hij hoort meerdere stemmetjes lachen. Er wordt ook echt geapplaudisseerd voor Tijger. Tijger schrikt wakker uit zijn fantasie en kijkt eens goed om zich heen. Waar is hij? Waar is zijn huis met mama en zijn broertjes en zusjes. Alles om hem heen is onbekend. Tijgers hartje bonst in zijn borstje. Waar is hij? Vanuit zijn ooghoeken ziet hij boven hem wat bewegen. Op de takken van de bomen zitten schattige wollige beestjes. Ze rennen en buitelen over elkaar heen. De beestjes hebben een prachtige staart en vol bewondering kijkt hij naar hun buitelingen. Ze schieten van de takken roetsj naar een ander boom en dan weer naar een andere boom en ondertussen houden ze Tijger heel goed in de gaten. Tijger is op slag vergeten dat hij niet weet waar hij is. Hij volgt het schouwspel van de eekhoorns met glanzende oogjes. Wat een leuke rollebollers denkt Tijger. Oeps, daar springt er een over Tijger heen. He kijk uit, roept Tijger, je ziet me toch wel staan? Ja hoor, zegt het bruine beestje, ik zie jou al een tijdje. Je maakte van die grappige geluiden en van die leuke sprongen. We hebben allemaal naar jou gekeken. Tiggertje wist niet zo goed wat hij daar nu van moest denken. Lachten ze hem nu uit? Of vonden ze het echt grappig? Tiggertje besloot dat de bruine rollebollers hem vast grappig vonden, want ze keken hem zo vrolijk aan. Willen jullie soms mee doen? vroeg hij aan de eekhoorns. Ik speelde dat de blaadjes eigenlijk boeven waren en dat ik ze moest vangen. Ja leuk! hoorde hij roepen vanuit de takken van de bomen. Een grote windvlaag blaast juist de blaadjes weer van de grond de lucht in. Alle eekhoorns doen Tijger na en ze hebben dikke pret met elkaar. Wanneer ze allemaal moe zijn van het spelen herinnert Tijger zich dat hij geen idee heeft waar hij is. Gelukkig weten de eekhoorntje dat wel. Samen brengen ze Tijger zover uit het bos, dat hij zijn huisje weer kan zien. Dag Tijger... Tot de volgende keer..... We hebben fijn gespeeld.....

Intimiteit en Kwetsbaarheid

Intimiteit en kwetsbaarheid is de fase waarin de puber leert omgaan met zijn veranderende lijf en zijn idealen. Er staat een nieuwe persoonlijkheid op, zowel in omvang als gedachtegoed en deze nieuwe persoonlijkheid voelt kwetsbaar in de buitenwereld. Een puber laat alle vertrouwde zekerheden achter zich, om plaats te maken voor een eigen persoonlijkheid. Dit gaat vaak samen met een periode van voortdurend afzetten tegen iedereen die hem blokkeert. Puber zijn is geen gemakkelijke fase en in deze tijd hebben ze erkenning en bevestiging nodig voor de veranderingen waar ze doorheen gaan. Vinden ze dat niet, dan groeit de behoefte om zich op een andere manier kenbaar te maken. Hetzij door middel van verminkingen als piercings en tattoos of door middel van vernielingen in de openbare ruimtes.

Inge is een stil, wat onzeker meisje. Ze groeit op bij haar moeder. Haar vader is, toen zij klein was, een ander gezin gaan stichten. Inge heeft ook een broertje, waar ze op past als haar moeder 's avonds naar haar werk is. In de pubertijd veranderde haar kledingstijl in Gothic. Haar behoefte om gezien te worden won het van haar gebruikelijke onzekerheid. Haar moeder vindt het helemaal niet mooi en laat geen moment voorbij gaan om haar dochter dit duidelijk te maken. De band tussen moeder en dochter wordt steeds slechter en om deze nare situatie te ontvluchten logeert Inge in de weekenden bij haar vriend. Weg van thuis. Weg van haar moeder. Dichtbij iemand die haar wel erkenning geeft.

Erkenning is belangrijk in deze periode. Krijg je het niet van de mensen die je waardeert dan zoek je gewoon een vriendengroep op. Pubers hangen graag met elkaar rond omdat ze hetzelfde "lot" dragen. Ze geven elkaar de erkenning en bevestiging die ze vaak in de buitenwereld niet krijgen. Daar hebben ze een hoop voor over.

Saskia is geboren in een gezin met een grote broer. Haar grote broer heeft het niet zo op meisjes en geeft Saskia weinig aandacht. Saskia heeft veel eigenheid en kleepte zich als klein kind al op een bijzondere manier. Saskia's grootste wens is net zo'n vriendenclub te krijgen als haar broer heeft. Maar al haar pogingen daartoe mislukken. Saskia weet zo goed wat ze leuk vindt en wat niet, dat ze weinig ruimte over laat voor andere groepsleden. En zo komt het dat Saskia wel makkelijk contact maakt met een groep, maar dit ook zo weer kwijt is. Ook in de klas is dit een probleem. Ze wordt veel buitengesloten en gepest. In de pubertijd wordt de drang naar erkenning en bevestiging echter zo groot dat Saskia haar eigenheid deels opgeeft, om beter in de groep te passen. Ze verruilt haar kledingstijl voor de gangbare puberklederdracht en staat niet meer vooraan wanneer er iets besloten moet worden.

Vraagstelling rondom intimiteit en kwetsbaarheid

Wat betekent intimiteit en kwetsbaarheid voor jou?

Voel jij je altijd kwetsbaar?

In welke omgeving kun jij je kwetsbaar opstellen?

In welke omgeving kun jij je niet kwetsbaar opstellen?

Welke componenten zorgen er voor dat jij je kwetsbaar op kunt stellen?

Welke componenten zorgen ervoor dat jij je niet kwetsbaar op kunt stellen?

Bij wie kun jij je makkelijk kwetsbaar opstellen?

Welke eigenschappen bezit deze persoon dat jij dit kunt?

Bij wie kun jij je niet makkelijk kwetsbaar opstellen?

Welke eigenschappen bezit deze persoon dat jij dit niet kunt?

Wat doet het met je wanneer je kwetsbaar kunt zijn?

Wat is je gedrag wanneer je kwetsbaar kunt zijn?

Wat is je gedrag wanneer je dit niet kunt?

Hoe ga je daar mee om?

Een nieuw thuis

Grrrrrrrrr grrrrrrrrrrr grrrrrrrr. Tijger ligt heerlijk in zijn mandje. Zijn vachtje is lekker warm van het zonnetje dat door het raam op zijn vachtje schijnt. Zijn pootjes hangen uit het mandje en zijn kopje ligt op de zachte rand. Tijger is veel te groot geworden voor het mandje! Dan schrikt Tijger wakker. Hij wrijft in zijn oogjes en rekt zich langzaam uit. Nu lijkt hij wel 2 x zo groot als zijn mand! Die Tijger. Hij is gegroeid! Tijger staat wat wiebelig op en kijkt eens goed om zich heen. Als hij zijn broertjes en zusjes niet ziet gaat hij op onderzoek uit. Maar wat ruikt het hier raar? En waar is hij eigenlijk? Dan komt er iemand de keuken in lopen en ziet Tijger staan. He slaapkop, ben je eindelijk wakker? Het was ook zo'n lange reis? Heb je lekker geslapen? Je lust vast wel iets lekkers. En voor dat Tijger het weet staat daar een heerlijk schotelkje met vis voor hem. De schrokop eet eerst zijn visje op, voordat hij zich druk maakt over de vreemde stem. De vreemde stem blijft echter tegen hem praten. Langzaam dringt het tot Tijger door dat hij niet meer thuis is bij zijn mama en zijn broertjes en zusjes en dan weet hij het weer! Gisteravond laat is hij opgehaald door deze stem en nog een andere stem. Mama had hem al gezegd dat dit zou gebeuren. Tijger raakt een beetje in paniek en rent door de keuken om in alle hoekjes te snuffelen of hij iets bekends ruikt. Maar nee, alles ruikt anders en alles ziet er anders uit. De stem klinkt wel aardig. Als hij goed kijkt waar de stem vandaan komt ziet hij een vriendelijke mevrouw met blond haar en hele grote vriendelijke blauwe ogen. Ze lacht naar Tijger en zegt: Dag lieve Tijger, dit is vanaf vandaag je thuis. Ik hoop dat je het hier heel fijn gaat hebben. Ze pakt Tijger op en loopt met hem naar de achterdeur. En dit is je nieuwe tuin. Net zo mooi als je oude tuin. Kijk maar eens wat een heerlijke bomen om in te klimmen en we hebben ook veel vriendjes voor je in de tuin. Kom maar eens mee en zo maakt Tijger samen met zijn nieuwe mevrouw kennis met Woef de hond, Bruintje het konijn en Vlekkie het ander konijn. De dieren zijn allemaal heel vriendelijk voor Tijger. Toch vindt Tijger het wel eng. Alles is nieuw en anders en stiekem mist hij zijn mama en broertjes en zusjes wel. Dit nieuwe huis is wel even wennen natuurlijk. Tijger maakt zich ook een beetje zorgen. Zullen ze me wel leuk vinden? Vinden ze het wel fijn dat ik er ben? Misschien vinden ze me wel raar met mijn witte pootjes. Gelukkig begrijpen de dieren Tijger zijn onzekerheid en daarom zijn ze ook extra lief voor Tijger. Woef laat hem de hele tuin zien en Vlekkie het konijn plaagt hem een beetje. Ze trekt aan zijn staart en ze speelt verstoppertje achter de bomen zodat Tijger schrikt en dan rollen ze samen over de grond. Al gauw is Tijger gewend aan zijn nieuwe huisgenoten en rent en vliegt hij door de tuin. Ze hebben allemaal reuze schik met Tijger en Tijger ~~die~~ voelt zich opeens heel moe. Al die nieuwe dingen die kosten een hoop energie. Kom maar bij mij zegt Woef en dan kruipt Tijger lekker tegen Woef zijn vacht aan met zijn buikje in het zonnetje. Even later horen de dieren een diep geluid. Grrrrrrrrrrr Grrrrrrrrrrr. Welterusten Tijger. Geniet van je nieuwe thuis!

Verantwoordelijkheid

Verantwoordelijkheid leer je in de late pubertijd. Je hebt je losgeschud van de waarden en normen van je ouders en je hebt kennis gemaakt met diepere interne of externe gevoelens, idealen van waaruit je een nieuw wereld beeld gaat opbouwen. In deze periode neem je verantwoordelijkheid voor wat van jou is, wat bij jou past en waar jij aandacht aan zou willen schenken, even los van denkbeelden die anderen van jou hebben. Dit is een lastige fase, waarin de meeste van ons zijn blijven steken. Een pubertijd waarin niet echt losgekomen wordt van de waarden en normen van de ouders, zorgt ervoor dat je in deze tijd niet echt verantwoording kunt nemen voor jezelf. Er moet eerst ruimte komen om iets nieuws neer te zetten. Vaak wordt verantwoordelijkheid al in een veel vroeger stadium meegegeven door ouders. Bijvoorbeeld door je kind te leren verantwoordelijkheid te nemen voor zijn gymtas, zijn broodtrommel, zijn kamer etc. Echter dat is geen verantwoording nemen. Dat is een routine aan leren waardoor je kind vanuit een patroon en gewoonte leert handelen. Echte verantwoording kunnen nemen betekent dat je weet wat de gevolgen zijn van je handelen en dat je deze gevolgen accepteert. Hiervoor heb je echter nog wel iets van je ouders nodig. In deze periode heb je waardering en acceptatie nodig. Waardering en acceptatie voor wie jij geworden bent en hoe jij zou willen leven. Dit is echter lastig te krijgen wanneer die nieuwe Jij geheel indruist tegen alles waar je ouders voor staan. Ben je dan zo krachtig om je ouders zelf hun pijn op te laten lossen of val je terug in wat zij acceptabel vinden? Krijg je die waardering en acceptatie niet, dan ga je er of voor vechten of je wordt een replica van je ouders.

Bianca is opgegroeid als tweede kind in een gezin waar verder geen excessen waren. De pubertijd heeft ze matig doorlopen. Aan haar haren en kleding kon je zien dat ze zich afzette tegen de burgerlijkheid van haar ouders, maar qua gedrag deed ze dat absoluut niet. Ze was dan ook de lieve dochter en om die kwaliteit werd ze gewaardeerd door haar ouders. Haar helpers instinct maakte dat ze het randje opzocht voor wat voor haar ouders toelaatbaar was en daar ging ze ook niet over heen. Nu loopt Bianca een beetje vast, ze is in de dertig en heeft een man en twee kinderen. Ze voelt zich niet fijn in haar leven, maar zou nooit haar gezin pijn willen doen door een andere weg in te slaan. Als ze heel eerlijk naar zichzelf kijkt, ziet ze dat ze alles wat ze graag had willen doen in het leven aan de kant heeft geschoven, om het gezin te stichten. Ze herhaalt hierin wat haar moeder voor haar heeft gedaan. Verantwoording nemen voor een ander kan Bianca dus heel goed. Maar ze vindt het moeilijk om verantwoording voor zichzelf te nemen.

Maar het kan ook anders.

Coen is de broer van Bianca. Hij heeft in de pubertijd een sterke drang gevoeld om zijn eigen weg te zoeken. Doordat deze weg indruiste tegen de waarden en normen van zijn ouders, heeft hij nooit waardering ontvangen voor zijn eigenheid. Tot de dag van vandaag staat hij op de barricade voor goede doelen en mensenrechten. Hij is activist bij GreenPeace en reist de wereld rond voor

belangrijke humane acties. Coen lijkt hierin iets door te schieten in zijn zoektocht naar waardering en acceptatie.

Vraagstelling rondom verantwoordelijkheid naar jezelf

Wat betekent verantwoordelijkheid voor jou?

Voel jij je gemakkelijk verantwoordelijk voor jezelf?

In welke omgeving stel jij je verantwoordelijk op?

In welke omgeving kun jij je niet verantwoordelijkheid opstellen?

Welke componenten zorgen er voor dat jij je verantwoordelijkheid op kunt stellen?

Welke componenten zorgen ervoor dat jij je niet verantwoordelijkheid op kunt stellen?

Bij wie kun jij je gemakkelijker verantwoordelijkheid opstellen

Welke eigenschappen bezit de persoon dat jij dat makkelijker kunt?

Bij wie kun jij je juist moeilijk verantwoordelijkheid opstellen?

Welke eigenschappen bezit de persoon dat je dat moeilijk kunt?

Wat doet het met je wanneer jij je verantwoordelijkheid neemt?

Wat is je gedrag wanneer jij je verantwoordelijkheid neemt?

Wat is je gedrag wanneer je dit niet kunt?

Hoe ga je daar mee om

Een bol wol

Tijger is al helemaal gewend in zijn nieuwe thuis. In elk hoekje van het huis is hij geweest en elk stukje van de tuin heeft hij gezien. Woef heeft hem geleerd hoe hij het huis in kan komen als de deur dicht is en Bruintje heeft hem zijn holletjes laten zien. In het begin plaagden ze Tijger een beetje. Zo liet Bruintje voor de eerste keer een holletje zien en net toen Tijger er zijn neusje in stak gaf Vlekkie hem een duwtje. Boem! Daar lag Tijger, in het hol! Het is maar goed dat Tijger is opgegroeid met een heleboel broertjes en zusjes. Hij weet heel goed wat plagen is. Tijger heeft geleerd dat de vriendelijke mevrouw een dochtertje heeft. Ze noemen haar Iris. Iris is dol op Tijger. Tijger vindt Iris ook wel grappig. Soms wordt Iris boos op Tijger en daar begrijpt hij helemaal niets van. Net als hij lekker aan het spelen is, wordt ze boos en moet hij naar buiten. De andere dieren hebben Tijger al proberen te troosten op zo'n moment. Maar Tijger begrijpt het gewoon niet. Kijk, daar komt Iris net aan. Ze heeft een mooie kleurige bol in haar handen en twee stokken. "Dag Tijger, kom je lekker bij me liggen?" vraagt Iris. Dat laat Tijger zich geen twee keer zeggen en PLOP daar zit Tijger al op de bank naast Iris. En oh, daar gebeurt het weer. De bal rolt uit Iris haar handen op de grond. Hij rolt en rolt en hij komt tot stilstand midden in de kamer. Tijger moet zich bedwingen niet achter de bal aan te rennen. Dan rolt de bal elke keer een beetje verder. De mooie kleuren en de schokkerige beweging van de bal maken dat Tijger er graag achter aan zou willen rennen. Hij weet dat Iris boos wordt als hij de bal pakt, maar waarom ze boos wordt dat weet hij niet. Het is net of de bal hem roept. Kom dan Tijger, pak me dan. Iedere keer geeft Iris een rukje aan het draad, waardoor de bal een stukje weg rolt. Tijger snapt er niets van. Wat is dit voor een spelletje? Ze speelt toch met hem? En als hij er dan achteraan wil dan mag het niet. Tijger is helemaal in de war. Hij voelt zich ook een beetje boos. Boos op Iris die net doet of ze met hem wil spelen en dat dan toch niet doet. Of wel? Tijger weet het nu helemaal niet meer en voordat Iris weer boos op hem wordt springt Tijger van de bank af en rent naar buiten. Daar vertelt hij het verhaal aan Woef. Woef zegt Wraf, Iris is een sjaal aan het breien voor de winter. Met die twee stokken en het draad maakt ze knoopjes waardoor de draad langzaam aan een sjaal wordt. Als jij met de draad gaat spelen dan maak je hem helemaal in de knoop en dan moet Iris weer opnieuw beginnen. Aha, denkt Tijger. Dus ze is helemaal niet met mij aan het spelen. Tijger denkt even diep na. Vind ik het wel leuk om bij Iris te liggen, als ze niet met mij speelt? Tijger ziet de lieve Iris voor zich. Hij hoort in gedachte haar vriendelijke stem weer en dan maakt hij een besluit. Vlug rent hij weer naar binnen. Ha Tijger, ben je er weer, zegt Iris. Kom lekker bij me liggen, dan kun je zien hoe mooi mijn sjaal wordt en ze houdt de mooie gekleurde lap omhoog. Dan draait ze hem om de nek van Tijger. Hmmm, wat is die lekker zacht en warm!!! Tijger begint van plezier te spinnen. Wat staat hij je mooi Tijger. Als ik klaar ben met mijn sjaal, dan brei ik voor jou ook een lekkere lap om op te liggen, zegt Iris. Omdat je zo knap bent om mijn draad niet in de war te maken. Grrrrrrr, dat wil Tijger wel. Zo'n lekker warme lap.

Vrijheid

Vrijheid is wat het kind ervaart wanneer alle ontwikkelingen goed zijn doorlopen. Zowel veiligheid, verbinding, zelfstandigheid, ik en de ander en verantwoordelijkheid moet je je eigen hebben gemaakt. We ervaren allemaal voor een deel vrijheid. Gehele vrijheid is echter een utopie die weinig kinderen of volwassenen zullen meemaken. Dat heeft te maken met je wil om iets te leren in dit leven. Je komt bij ouders om iets van ze te kunnen leren. Dat wat zij jou in het leven aanbieden is vaak verpakt in een pijnlijke ervaring. Jij hebt de ouders uitgekozen opdat zij niet op een bepaalde behoefte van jou kunnen reageren. Dit betekent voor het kind pijn. Om zichzelf voor deze pijn te beschermen maakt het kind zichzelf wijs dat hij of zij deze behoefte ook niet waard is. Door aan zichzelf weer te geven dat hij of zij het niet waard is, sust hij zijn verwachtingen. Het kind bouwt een muur om deze behoefte. De muur helpt hem of haar om prikkels die te maken hebben met deze behoefte niet meer binnen te laten komen. Echter achter de muur zit nog steeds de behoefte en het verlangen naar vervulling. Soms onbewust, soms bewust. De behoefte wrikt en wroet om gezien te worden. Het maakt dat jij je ontevreden voelt, onverwachts geëmotioneerd bent, boos bent, niet bij machte bent controle te pakken over je leven. Kortom je voelt je niet vrij. Onze zoektocht in zelfrealisatie is er grotendeels op gericht om die vrijheid terug te krijgen. Wanneer je door hebt dat het leven een illusie is en dat je vast zit in patronen van vroeger dan kun je de verantwoordelijkheid voor je eigen leven oppakken. Het leven is een leerschool waarin je steeds kleine aspecten uit dit leven naar je toe kunt trekken en elk stukje vrijheid dat je jezelf daarmee terug geeft, wordt als groots ervaren.

Vraagstelling rondom vrijheid

Wat betekent vrijheid voor jou?

Voel jij je vrij?

In welke omgeving voel jij je vrij?

In welke omgeving voel jij je niet vrij?

Welke componenten zorgen er voor dat jij je vrij voelt?

Welke componenten zorgen ervoor dat jij je niet vrij voelt?

Bij wie kun jij je gemakkelijk vrij voelen?

Welke eigenschappen bezit die persoon dat jij dat kunt?

Bij wie kun jij je juist moeilijk vrij voelen?

Welke eigenschappen bezit die persoon dat je dat moeilijk kunt?

Wat doet het met je wanneer jij je vrij voelt?

Wat is je gedrag wanneer jij je vrij voelt?

Wat is je gedrag wanneer je dit niet kunt?

Hoe ga je daar mee om?

Tijger en het gevoel van tevredenheid

Tijger ligt lekker te soezen in de tuin onder een struik met prachtige witte bloemen. De geur van de bloemen kriebelt in Tijgers neus. Terwijl hij daar zo lekker ligt klopt een tevreden gevoel aan bij zijn linker achterpootje. Grrrrr denkt Tijger wat ben jij een lekker gevoel. Kom maar binnen hoor. Hij verschuift zijn pootje iets zodat het gevoel makkelijker binnen kan komen. Dan schuift het gevoel door zijn achterpootje omhoog en springt het over naar de rechterkant. Tijger zijn beide pootjes worden helemaal gevuld met een zalige tevredenheid. Grrrrr spint Tijger zachtjes. Zachtjes rolt hij op zijn rug waardoor het gevoel van tevredenheid door kan stromen naar zijn buikje. Daar ligt Tijger dan. Op zijn rug met zijn pootjes wijd open en een heerlijk kriebelig tevreden gevoel in zijn achterpootjes en buikje. Grrrrrrrr. Zachtjes nodigt Tijger het gevoel uit ook om zijn borstje te vullen en dan via zijn borst zijn voorpootjes en kopje. Wat een zalig gevoel maakt zich van Tijger meester. Het voelt warm en zwaar en heerlijk loom. Wie ben jij eigenlijk vraagt Tijger. Ik ben jouw gevoel van tevredenheid zegt het gevoel terug. Grrrrrrrrrr Ik ben eigenlijk best tevreden met mezelf denkt Tijger. Tijger denkt aan alles waar hij blij en tevreden van wordt. Hij denkt aan zijn huisje, zijn baasjes en zijn vriendjes en het warme lome gevoel maakt vrolijke huppelpasjes in zijn buikje. Dan denkt Tijger aan zichzelf. Hij denkt aan hoe zijn lijfje uitgegroeid is tot een krachtige lijf die met gemak in hoge bomen klimt en soms zelfs sneller is dan Vlekkie het konijn. Het tevreden gevoel zwelt helemaal op in zijn buikje en hij grimmast wanneer hij denkt aan hoe hij Vlekkie laatst te snel af was met tikkertje. Hij was al een rondje om de boom gerend in de tijd dat Vlekkie nog bij de boom aan moest komen. Tijger is een krachtige, snelle kater geworden met echte grote kattenklauwen en met een bijzonder lekker warm vachtje. Grrrrrrrrrrrrr klinkt het onder de struik. Tijger is lekker in slaap gevallen en hij spint van gelukzaligheid. Droom maar lekker Tijger.

Nuttige informatie

Mocht je meer informatie willen hebben, kijk of bel naar:

www.dreamchild.nl

DreamChild

Lindenlaan 1

1521 VH Wormerveer

075-6222511

Andere boeken van Sylvia Rosendaal

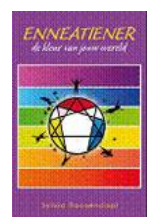
“Een moeilijk kind of een kind dat het moeilijk heeft” Een boek wat inzicht geeft over het kind van deze tijd. Door middel van brieven van de moeder aan het kind lees en ervaar je waar je als moeder tegenaan kunt lopen bij de opvoeding van dit gevoelsmatig ingestelde kind.

“Mam, heb jij dat nou ook?” Een boek dat inzicht geeft in de ontwikkeling van het kind. De leidraad in dit boek is het enneagram. Door middel van 9 brieven van het kind aan de ouder leer en ervaar je wat jouw kind en je innerlijk kind in alle fases van zijn / haar leven nodig heeft. Het boek wordt ook als innerlijk kind boek gebruikt.

“Handboek opvoeden, de kracht van het gezin” In dit boek gaat Sylvia Rosendaal niet in op opvoeden op zichzelf, maar zij beschrijft de verschillende ontwikkelingsfases van het kind. Zo krijg je als ouder/opvoeder inzicht in wat zich in iedere levensfase in het kind afspeelt en hoe je hierop kunt inspelen. Dit boek is voor iedereen die het voorrecht heeft om een stuk mee te wandelen in het leven van een kind. In dit boek staat de Reversie Methode ® centraal.

“EnneaTiener” Een tienerboek over het Enneagram. Het laat door middel van 9 gekleurde brillen zien hoe iedereen verschillend naar de wereld kijkt. Een vrolijk boek dat inzicht geeft in het gedrag van bijvoorbeeld je vriending, je broer, je moeder. Een boek om te ervaren wie jij bent, maar ook: hoe een ander in elkaar steekt.

“Helende verhalen voor jou en je kind” Een PDF boekje vol inspirerende en ontroerende verhalen geschreven door Gezins- en KinderCoaches tijdens hun opleiding. Ze schreven dit verhaal voor hun eigen innerlijke kind.

Alle boeken zijn op de site van DreamChild te bestellen.

www.dreamchild.nl/shop

Over de schrijfster

Mijn hele leven heb ik me aangetrokken gevoeld door het werken met kinderen. Vanaf mijn eigen jeugd heb ik met veel plezier met ze gewerkt. Ik heb zelf inmiddels drie kinderen gekregen. Jesse, Iris en Dante. Mijn eerste kind, Jesse, heeft me uiteindelijk gestimuleerd om mijn ervaringen met kinderen te delen met andere ouders.

Toen mijn zoon vijf jaar was, vertoonde hij gedrag waar ik als moeder niet blij van werd. Hij was druk, kon extreem kwaad worden, voelde zich duidelijk alleen en onbegrepen, praatte over stemmen in zijn hoofd en liet zich bovenal niet helpen. Niet door mij maar ook niet door een instelling als het Riagg.

Een zoektocht voor mij als ouder naar mogelijkheden voor mijn zoon begon. Ik ontdekte dat er meer kinderen als Jesse waren, en dat er meer radeloze ouders rondliepen die geen gehoor vonden bij de bekende zorginstellingen. Wat me vooral opviel was dat er ook veel volwassenen, die met kinderen werkten, mijn zoektocht deelden.

Wat was er met deze kinderen aan de hand? Waarom reageerden ze niet goed op de bestaande opvoedingsmethoden en leermethodieken? Wat maakte deze kinderen zo bijzonder?

In die tijd viel mij op dat een zoektocht naar de aard van mijn zoon tegelijkertijd een zoektocht naar mijn ware zelf in hield. Wie was ik? Wat waren mijn angsten en vreugden in dit leven? Jesse was een perfecte spiegel van mijn innerlijke zelf. Een innerlijk zelf dat nog vol onverwerkte emoties zat die mij blokkeerde. Het werken met Jesse heeft mij veel inzichten gegeven in wie ik ben, en hoe ik in dit leven sta. De opleidingen en cursussen hebben er tenslotte voor gezorgd dat ik nu ook de mogelijkheden heb om mijn ervaringen door te geven.

Mijn belangrijkste motivatie om de Reversie-Methode aan ouders aan te bieden is dat ik graag zie dat kinderen lekker in hun vel zitten. Kinderen die een omgeving scheppen waarin ze zich gelukkig voelen en de wereld positief en optimistisch kunnen benaderen. Ik weet uit ervaring dat niets zo zwaar op ouders drukt als ongelukkige kinderen.

Sylvia Rosendaal